

Uitspraak Geschillencommissie Financiële Dienstverlening nr. 2020-281 (mr. R.J. Paris, voorzitter en mr. T.A. Tang , secretaris)

Klacht ontvangen op : 14 december 2018
Ingediend door : Consument
Tegen : Coöperatieve Rabobank U.A., gevestigd te Amsterdam, verder te noemen de Bank
Datum uitspraak : 30 maart 2020
Aard uitspraak : Bindend advies

Samenvatting

Consument klaagt onder meer over de hypothecaire geldlening die in 2009 door de Bank is verstrekt en het advies dat de adviseur van de Bank heeft gegeven. De Commissie overweegt dat het niet tot de taak van de adviseur van de Bank behoorde om Consument in 2009 uitvoerig voorlichting te geven aangaande (het traject tot) subsidieverstreking en om Consument daarbij te begeleiden. Daarnaast komt de Commissie tot de conclusie dat de Bank niet heeft voldaan aan het vereiste de overschrijding van de verstrekingsnormen correct te motiveren en die motivering vast te leggen in het financieringsdossier van Consument. Hierdoor had de Bank niet meer mogen verstrekken dan de GHF-normen voorschrijven. De Bank heeft dan ook in strijd gehandeld met de op haar rustende zorgplicht om te waken voor overkreditering.

I. Procesverloop

De Commissie beslist met inachtneming van haar Reglement en op basis van de volgende stukken met bijlagen:

- de klachtbrief van Consument;
- het verweerschrift van de Bank;
- de repliek van Consument;
- de dupliek van de Bank;
- de aanvullende informatie van Consument;
- de verklaring van gemachtigde van Consument met betrekking tot de bindendheid;
- de pleitnota van Consument.

De Commissie stelt vast dat partijen hebben gekozen voor bindend advies. De uitspraak is daarom voor partijen bindend.

Partijen zijn opgeroepen voor een hoorzitting op 18 november 2019 en zijn aldaar verschenen.

Na de hoorzitting zijn partijen in de gelegenheid gesteld met elkaar in overleg te treden over een minnelijke oplossing. Partijen zijn echter niet tot overeenstemming gekomen. Consument heeft na de zitting een brief met bijlagen aan de secretaris gezonden. Deze brief met bijlagen is niet aan het procesdossier toegevoegd aangezien het schriftelijke debat en de uitwisseling van standpunten reeds was gesloten.

2. Feiten

De Commissie gaat uit van de volgende feiten.

2.1 Consument huurde een woning. In de huurovereenkomst stond voor zover relevant:

“(…)

Artikel 2 Huurprijs

2.1 De huurprijs is als volgt samengesteld:

a. Basis huur	:€,-550
b. Huur stoffering/apparatuur	:€,-
c. Voorschot stook kosten	:€,-
d. Elektriciteit/gas/water/[naam aanbieder televisie, telefonie en internet]	:€,-

Totaal huur per maand : €550,- exclusief

(…)”

2.2 Voor de financiering van de aankoop van een koopwoning heeft Consument zich in juni 2009 gewend tot de Bank. Op 17 juni 2009 heeft er een gesprek met de adviseur van de Bank plaatsgevonden. In de notitie, die door de Bank bij haar verweerschrift is overgelegd, staat voor zover relevant:

“(…)”

<p>Wat wilt de klant?</p>	<p>Mevrouw wilde in beginsel eerst kijken of ze überhaupt in aanmerking zou komen voor een hypotheek. Ze woont nu in een huurwoning in de private sector. Tijdens ons eerste gesprek hebben we de optie bekeken van kopen onder NHG incl koopsubsidie. Ze heeft na ons eerste gesprek een bod gedaan op de woning. Nu blijkt echter dat mevrouw nog een verblijfsdocumente type I heeft. Ze heeft inmiddels al wel een schriftelijke bevestiging van de afdeling Dienst Burgerzaken van de gemeente [naam gemeente] immigratiekantoor. daarin wordt bevestigd dat ze in aanmerking komt en dat ze nog een uitnodiging krijgt voor de naturalisatieceremonie. pas dan is ze officieel Nederlandse. Omdat dit allemaal met documentatie kan worden aangetoont heb ik geen materieële beoordeling geschreven.</p> <p>Mevrouw kiest dus nu voor een hypotheek zonder NHG op 10 jaar rvp deel aflossingsvrij, deels annuïtair. ORV minimaal annuïtair dalend.</p>
<p>Wat is bij afwijking van het gegeven advies de motivatie van de klant?</p>	<p>Klant wilde in beginsel wel onder NHG, maar dat kan nu nog niet. Wellicht later wel omzetten naar NHG nadat ze het Nederlands staatsburgerschap heeft. NHG zou dat risico op restschuld bij verkoop door AO, namelijk opvangen.</p>

(…)”

2.3 In de aanbiedingsbrief van de Bank van 14 augustus 2009 staat:

“(…)

Aflossing

U wilt een gedeelte tijdens de looptijd aflossen. Voor dit gedeelte kiest u ervoor de hypothecaire lasten gelijk te houden. Het restant van de financiering blijft aflossingsvrij. Er blijft dus een restschuld bestaan.

(…)

Aflossingsvrije Hypotheek € 60.000,--

Omdat u zelf wilt bepalen hoe en wanneer u deze lening aflost, past de Aflossingsvrije Hypotheek van de Rabobank goed bij u. Bij deze hypotheekvorm betaalt u tijdens de looptijd alleen rente.

(…)”

2.4 Op 14 augustus 2009 heeft de Bank een offerte uitgebracht. In de offerte staat:

“(…)

Annuiteiten Hypotheek € 37.500,--

(…)

Nominale rente (verschuldigde rente) : 6% (zes procent) per jaar, tien jaar vast.

(…)

Aflossingsvrije Hypotheek € 60.000,--

(…)

Omschrijving : Er is geen verplichting tot periodieke aflossing van de geldlening.

(…)

Nominale rente (verschuldigde rente) : 6% (zes procent) per jaar, tien jaar vast.

(…)

- Het bedrag van de in deze offerte aangeboden financiering is hoger dan het bedrag dat u standaard op basis van de normen van de Gedragscode Hypothecaire Financieringen kunt lenen. Dit kan voor u tot betalingsproblemen leiden en hierdoor kunt u gedwongen worden het verbonden registergoed (doorgaans uw woning) te verkopen. Door ondertekening van deze offerte verklaart u dat de bank u heeft gewezen op de overschrijding van de normen en de daaraan verbonden risico's en dat u deze risico's begrijpt en aanvaardt.

(…)

Ondertekening voor akkoord

Door ondertekening van deze offerte bindt u zich jegens de bank. De bank zal de aangeboden producten uitsluitend verstrekken als de gevraagde zekerheden zijn gevestigd en als aan de overige verplichtingen is voldaan. Door ondertekening van deze offerte verklaart u de hiervoor vermelde voorwaarden en overige bijlagen te hebben ontvangen en ervan kennis te hebben genomen en de risico's zoals omschreven in de offerte en/of overige bijlagen te begrijpen en te aanvaarden.

(…)

Overzicht gehanteerde gegevens

Bruto jaarinkomen : € 21.255,--

(…)

De gehanteerde gegevens in dit overzicht zijn in overleg met u tot stand gekomen. Voor eventuele onjuistheden aanvaardt de Rabobank geen aansprakelijkheid.

(…)”

De offerte is op 18 augustus 2009 door Consument ondertekend.

2.5 De Bank heeft fragmenten uit het financieringsdossier overgelegd. Daarin staat:

Inkomens/lasten			jaarlast
Toegestaan			
Toegestane woon- en financieringslasten Rabobanknorm		€	6.801,60
Gebaseerd op inkomen van	€ 21.255,00		
Rabobanknormpercentage Box 1	32%		
Box 3	23%		
Totale toegestane woon- en financieringslasten		€	6.801,60
Toelichting afwijking m.b.t. Moraliteit en Inkomens/lasten			
Bij het toetsen van de aanvraag is een overschrijding geconstateerd van 103,130%			
Op basis van de Explain mogelijkheden: aantoonbare betaalcapaciteit op basis van historische huurlasten. kan deze financieringsaanvraag worden geaccepteerd.			
[REDACTED] voldoet aan de voorwaarden:			
Is sinds medio mei 2007 woonachtig aan de [REDACTED] en betaald een huur van € 550,00 per maand excl.			
Volgens de berekeningsmethode zijn haar huurlasten hoger dan de genormeerde woon en financieringslasten.			
netto berekende maandlast (€ 7.015,00 x 75% = € 5.261,00 / 12)			= € 438,44
te vermeerderen met:			
netto maandlasten verzekeringen (€ 94.500 x 0,2% = € 189,00 / 12)			= € 15,75
netto maandlast onderhoud (94.500 1% = 945 / 12)			= € 78,75
netto maand premie ORV			€ 12,31
			----- +
			€ 545,25

3. Vordering, klacht en verweer

Vordering van Consument

- 3.1 Consument vordert, na wijziging in de pleitnota, een bedrag van € 25.000,- van de Bank. Dit bedrag bestaat volgens Consument uit het bedrag dat zij vanaf 2009 aan koopsubsidie heeft misgelopen en het bedrag dat zij te veel aan rente heeft betaald.

Grondslagen en argumenten daarvoor

- 3.2 Deze vordering steunt, kort samengevat, op de volgende grondslag. Consument stelt dat de Bank de op haar rustende zorgplicht jegens haar heeft geschonden. In dat verband voert Consument de volgende klachtonderdelen aan:
- De Bank heeft Consument bij het afsluiten van de geldlening in 2009 niet (volledig) geïnformeerd over de koopsubsidie.

- De Bank had de geldlening in 2009 niet aan Consument mogen verstrekken. Door de Bank is bij de berekening van de leencapaciteit rekening gehouden met onjuiste inkomensgegevens. Daarnaast heeft de Bank bij de motivering voor de overschrijding van de norm geen rekening gehouden met de huurtoeslag die Consument ontving in de huursituatie.
- Het rentetarief van 6% dat de Bank in rekening heeft gebracht is onjuist. Volgens Consument had het rentetarief 4% moeten zijn.
- Voor een groot deel was de geldlening aflossingsvrij. In de ogen van Consument is dit de duurste hypotheekvorm en had de Bank haar deze geldlening in deze vorm niet mogen verstrekken.

Verweer van de Bank

- 3.3 De Bank heeft de stellingen van Consument gemotiveerd weersproken. Voor zover nodig zal de Commissie bij de beoordeling daarop ingaan.

4. Beoordeling

De Commissie ziet zich gesteld voor de vraag of de Bank de op haar rustende verplichtingen jegens Consument heeft geschonden en daardoor schadeplichtig is geworden. De Commissie zal de klachtonderdelen in het navolgende afzonderlijk behandelen.

Koopsubsidie

- 4.1 Het eerste klachtonderdeel van Consument ziet op het advies dat de adviseur van de Bank in 2009 heeft verstrekt. Consument stelt dat zij in 2009 niet (volledig) door de adviseur is geïnformeerd over de koopsubsidie.
- 4.2 Anders dan door Consument is gesteld, behoort het niet tot de taak van de adviseur van de Bank om Consument uitvoerige voorlichting te geven aangaande (het traject tot) subsidieverstrekking en om Consument daarbij te begeleiden (zie Geschillencommissie Kifid nr. 2012-96 overweging 4.3). Wel mag van een professioneel handelende partij als de Bank, in haar adviserende rol, worden verwacht dat er enige tekst en uitleg wordt gegeven. Dit strekt echter niet zover dat de adviseur Consument uitvoerig op alle aspecten van het subsidietraject hoeft te wijzen.
- 4.3 Uit de notitie van de Bank (zie overweging 2.2) is gebleken dat de adviseur in 2009 met Consument de optie kopen met Nationale Hypotheek Garantie (hierna: NHG) inclusief koopsubsidie heeft bekeken. Ook is gebleken dat destijds is gesproken over de verblijfsvergunning type I voor bepaalde tijd van Consument en de omstandigheid dat het afsluiten van een geldlening met NHG nog niet mogelijk was. Verder blijkt uit de notitie dat Consument heeft gekozen voor een geldlening zonder NHG en dat de geldlening wellicht later kon worden omgezet naar een geldlening met NHG nadat Consument het Nederlands staatsburgerschap gekregen had.
- 4.4 In haar verweerschrift heeft de Bank ook aangevoerd dat als de adviseur in 2009 de aanvraag voor koopsubsidie had ingediend, de koopsubsidie niet aan Consument zou zijn toegekend.

Volgens de Bank voldeed Consument niet aan de voorwaarden voor het verkrijgen van een koopsubsidie. De Bank heeft in dat verband verwezen naar artikel 10 lid 1 van de Wet bevordering eigenwoningbezit (geldend tot 31 december 2010) en artikel 1.5 van de Normen 2009-II Nationale Hypotheek Garantie. In het eerste artikel staat dat de koopsubsidie (eigenwoningbijdrage) slechts wordt toegekend als voor de hypothecaire geldlening een NHG is afgegeven door de Stichting Waarborgfonds Eigen Woningen. In artikel 1.5 van de Normen 2009-II Nationale Hypotheek Garantie is bepaald dat een aanvrager van de NHG dient te beschikken over een verblijfsvergunning voor onbepaalde tijd in Nederland.

- 4.5 Gelet op het voorgaande acht de Commissie het voldoende aannemelijk dat de adviseur van de Bank in 2009 Consument enige tekst en uitleg heeft gegeven over de NHG en de koopsubsidie. Dat Consument niet voldeed aan de voorwaarden voor het verkrijgen van een koopsubsidie heeft de Bank eveneens voldoende aannemelijk gemaakt.
- 4.6 Bij haar pleitnota heeft Consument een document uit 2019 overgelegd met meest gestelde vragen over de NHG. In het document staat vermeld dat in een aantal situaties het mogelijk is om met een tijdelijke verblijfsvergunning in aanmerking te komen voor NHG. Overlegging van deze informatie uit 2019 kan Consument niet baten nu onderhavige situatie betrekking heeft op de periode 2009. De Commissie kan Consument daarom niet volgen in haar stelling dat zij in 2009 niet (volledig) door de adviseur van de Bank is geïnformeerd over de koopsubsidie.

Overkreditering

- 4.7 In het tweede klachtonderdeel ziet de Commissie zich voor de vraag gesteld of het in 2009 naar de destijds geldende normen verantwoord was om Consument de geldlening te verstrekken.
- 4.8 De Commissie stelt voorop dat de maatschappelijke functie van een Bank een bijzondere zorgplicht meebrengt. Deze (civielrechtelijke) zorgplicht behelst onder meer de plicht om te waken tegen overkreditering. Met overkreditering wordt bedoeld de situatie waarin een consument een krediet wordt verstrekt waarvan deze gezien zijn/haar financiële situatie de lasten niet kan dragen. De zorgplicht te waken voor overkreditering verplicht kredietverstrekkers ertoe voorafgaand aan het sluiten van de overeenkomst met consumenten inlichtingen in te winnen met betrekking tot hun inkomens- en vermogenspositie zodat overkreditering wordt voorkomen. Deze onderzoeksverplichting vindt haar oorsprong in de opvatting dat de kredietverstrekker in de regel beter in staat wordt geacht dan een kredietvragende consument om de gevolgen van de kredietverstrekking te overzien, en om te beoordelen of de consument in staat zal zijn en blijven de lasten van dat krediet te dragen. Indien blijkt dat sprake is van overkreditering geldt als uitgangspunt dat een kredietverstrekker het verschaffen van een krediet aan een consument dient te weigeren. Schending van deze onderzoeksplicht levert geen zelfstandige onrechtmatige daad op van de Bank, maar is een middel om overkreditering te kunnen vaststellen. Zie HR 16 juni 2017, ECLI:NL:HR:2017:1107, overweging 4.4.2.

- 4.9 Ten tijde van de verstrekking van de geldlening was deze zorgplicht tevens neergelegd in publiekrechtelijke regelgeving, te weten artikel 4:34 Wet op het financieel toezicht (Wft). Daarnaast waren er normen voor verantwoorde kredietverstrekking opgenomen in zelfregulering, te weten de Gedragscode Hypothecaire Financieringen 2007 (hierna: GHF 2007). Daarin stond:
- “(…)
6. Leencapaciteit
(…)
2 De hypothecair financier zal bij het bepalen van de leencapaciteit van een consument die een hypothecaire financiering aanvraagt rekening houden met huidige vaste en bestendige inkomsten, alsmede met toekomstige vrij voor de consument beschikbare inkomsten uit vermogen indien die redelijkerwijs te verwachten zijn.
(…)
4
(…)
Bij de bepaling van de leencapaciteit wordt - ongeacht de aflossingsvorm of de rentevastperiode van de hypothecaire financiering - uitgegaan van ten minste de lasten behorende bij een 30-jarige annuïtaire lening.
(…)
6 Een hypothecair financier mag in bijzondere gevallen bij het verstrekken van een hypothecaire financiering de hiervoor onder 2, 3 en 4 bedoelde normen overschrijden indien hij de consument tijdig in kennis heeft gesteld van die overschrijding en de consument jegens de hypothecair financier schriftelijk heeft verklaard dat de hypothecair financier hem heeft gewezen op de overschrijding van de normen en de daaraan verbonden risico's en dat hij die risico's begrijpt en accepteert. De hypothecair financier legt de overschrijding met de daaraan ten grondslag liggende motivering vast in het financieringsdossier van de consument.
(…)”
- 4.10 Tussen partijen is niet in geschil dat de verstrekkingnorm zoals die in de GHF 2007 was bepaald met 3,130% was overschreden. De genormeerde woon- en financieringslasten voor de aan Consument verstrekte geldlening bedroegen onweersproken € 7.014,72 en de maximaal toegestane woon- en financieringslasten bedroegen € 6.801,60. Deze overschrijding was volgens Bank verantwoord omdat de toenmalige huurlasten hoger waren dan de genormeerde woon- en financieringslasten (zie overweging 2.5).
- 4.11 Consument stelt dat de Bank de geldlening in 2009 niet aan haar mocht verstrekken. Het eerste argument van Consument is dat de Bank bij de berekening van de maximale woon- en financieringslasten is uitgegaan van een onjuist (te hoog) inkomen en dat de Bank haar op basis van haar inkomen de geldlening niet mocht verstrekken. Het tweede argument van Consument is dat de Bank bij de vergelijking met de huurlasten geen rekening heeft gehouden met de huurtoeslag die zij ontving als huurder. Ter onderbouwing van dit argument heeft Consument beschikkingen van de Belastingdienst overgelegd met rekeningafschriften waaruit is op te maken dat zij over 2008 en 2009 huurtoeslag ontving. Door de huurtoeslag waren haar huurlasten juist lager dan de genormeerde woon- en financieringslasten. Oftewel de aan de overschrijding ten grondslag liggende motivering die Bank in het financieringsdossier heeft vastgelegd is volgens Consument onjuist.

- 4.12 De Bank heeft aangevoerd dat in de offerte stond vermeld op basis van welke inkomensgegevens zij de geldlening heeft verstrekt en dat de aangeboden geldlening hoger was dan Consument standaard op basis van de GHF-normen kon lenen. Consument heeft de offerte met de daarbij behorende voorwaarden bewust geaccepteerd. Ook wijst de Bank op de eigen verantwoordelijkheid van Consument om de inkomensgegevens na te gaan.
- 4.13 Ten aanzien van de inkomensgegevens kan de Commissie Consument niet volgen. Uit het klachtdossier en de mondelinge behandeling blijkt dat de werkgever van Consument die gegevens met toestemming van Consument aan de Bank heeft verstrekt. In de repliefase heeft Consument beschikkingen van de Belastingdienst van 22 april 2009 en 16 augustus 2010 overgelegd waaruit is op te maken dat het toetsingsinkomen voor de huurtoeslag 2008 € 20.445,- bedroeg. Naast dat de Commissie tot de conclusie komt dat dit bedrag niet significant afwijkt van het inkomen van € 21.253,94 dat door de werkgever aan de Bank is verstrekt, is ook van belang dat Consument akkoord is gegaan met de offerte en dus de inkomensgegevens. Indien Consument vraagtekens had over de inkomensgegevens, had zij daarover contact met de Bank op moeten nemen. In de repliefase heeft Consument documenten overgelegd uit 2017 en 2018 waarop staat vermeld welk bedrag Consument had kunnen lenen ter onderbouwing van haar standpunt dat de Bank haar de geldlening niet had mogen verstrekken. Nu deze documenten dateren uit 2017 en 2018 en de Bank Consument de geldlening in 2009 heeft verstrekt, kan de Commissie Consument ook niet volgen op dit punt.
- 4.14 Wat betreft de huurtoeslag heeft de Bank aangevoerd dat zij niet uit het financieringsdossier kan herleiden of zij in 2009 rekening heeft gehouden met de huurtoeslag. Tijdens de mondelinge behandeling heeft de Bank uitgelegd dat zij werkte volgens een checklist. Of zij naar aanleiding van die checklist Consument heeft gevraagd naar de huurtoeslag, heeft de Bank niet duidelijk kunnen maken.
- 4.15 Uit de fragmenten van het financieringsdossier die door de Bank zijn overgelegd (zie overweging 2.5) blijkt dat de Bank bij het aantonen van de betaalbaarheid van de geldlening geen rekening heeft gehouden met de huurtoeslag. De Bank gaat bij de 'Toelichting afwijking m.b.t. Moraliteit en Inkomens/lasten' immers uit van een huur van € 550,- excl. per maand. De 'Toelichting afwijking m.b.t. Moraliteit en Inkomens/lasten' is in onderhavige situatie van doorslaggevende betekenis voor de verstrekking van de geldlening. Gelet hierop, is het oordeel van de Commissie dat het op de weg van de Bank lag om als ter zake kundige partij te vragen naar de huurtoeslag en dit ook vast te leggen in het financieringsdossier.
- 4.16 De Bank heeft dan ook niet voldaan aan het vereiste de overschrijding van de verstrekkingnormen correct te motiveren en die motivering vast te leggen in het financieringsdossier van Consument. De Bank had daardoor niet meer mogen verstrekken dan de GHF-normen voorschrijven én heeft daardoor in strijd gehandeld met de op haar rustende zorgplicht om te waken voor overkreditering. Dat feitelijk is gebleken dat Consument geen betalingsproblemen heeft ondervonden en tijdig voldeed en voldoet aan haar betaalverplichtingen, maakt dit oordeel niet anders.

- 4.17 De Bank heeft verder nog verwezen naar de omstandigheid dat er geen volledige annuïtaire lening is verstrekt waardoor de woon- en financieringslasten in werkelijkheid lager waren dan de genormeerde woon- en financieringslasten van € 7.014,72. Deze omstandigheid kan de Bank niet baten nu in lid 4 van artikel 6 GHF 2007 is bepaald dat bij de bepaling van de leencapaciteit -ongeacht de aflossingsvorm of de rentevastperiode van de hypothecaire financiering- wordt uitgegaan van ten minste de lasten behorende bij een 30-jarige annuïtaire lening.
- 4.18 Het voorgaande leidt de Commissie tot de volgende conclusie. De door Consument geleden schade als gevolg van overkreditering dient door de Bank te worden vergoed. De schade bij overkreditering bestaat uit de financiële verplichtingen die voortvloeien uit het bedrag van de overkreditering (zie onder meer Commissie van Beroep Kifid nr. 2019-015, overweging 5.15). Dit betekent dat de Bank de rente die Consument over het bedrag van de overkreditering heeft betaald, aan haar moet terugbetalen. De Commissie berekent de overschrijding, bij een verstrekte geldlening van € 97.500,- en een overschrijding van 3,130%, op het verschil tussen € 97.500,- en $€ 97.500,- / 103,130 * 100$, te weten € 2.959,13. Voorts betekent dit dat, voor zover het bedrag van de overkreditering nog niet is afgelost, de Bank over het bedrag van € 2.959,13 verder geen rente in rekening mag brengen.

Rentetarief

- 4.19 Het derde klachtonderdeel heeft betrekking op het rentetarief van 6% dat op de geldlening van toepassing was. Consument heeft aangevoerd dat de Bank een lager rentetarief in rekening had moeten brengen. Ter onderbouwing van dit standpunt heeft Consument bij haar repliek een uitdraai van de website www.wettelijkerente.nl/tarieven_wettelijke_rente.php overgelegd. De Bank had volgens Consument het tarief van de wettelijke percentages consumententransacties dat per 1 juli 2007 gold moeten hanteren, namelijk 4%.
- 4.20 In dit standpunt kan Consument niet worden gevolgd. De wettelijke rente waarnaar Consument heeft verwezen betreft de wettelijke rente die een schuldenaar op grond van artikel 6:119 Burgerlijk Wetboek (BW) is verschuldigd bij vertraging in de voldoening van een geldsom over de tijd dat de schuldenaar met de voldoening daarvan in verzuim is. Een dergelijke situatie is hier niet aan de orde. Nu de stelling van Consument verder niet is gemotiveerd en ook niet is onderbouwd, komt de Commissie tot de conclusie dat dit klachtonderdeel ongegrond is en moet worden afgewezen.

Aflossingsvrije hypotheek

- 4.21 Wat betreft de stelling van Consument ten aanzien van de aflossingsvrije hypotheek, stelt de Commissie vast dat Consument deze stelling niet heeft gemotiveerd of onderbouwd. Daarbij komt dat niet uit het klachtdossier is op te maken dat Consument een andere hypotheekvorm had gewenst. De Commissie merkt op dat de Bank Consument in haar aanbiedingsbrief en de offerte (zie overwegingen 2.3 en 2.4) heeft gewezen op de omstandigheid dat er na afloop van de looptijd niet wordt afgelost en dat er nog een restschuld blijft bestaan.

Indien Consument zich niet kon verenigen met de aflossingsvrije hypotheek, dan had het op haar weg gelegen dit aanbod van de Bank niet te accepteren.

- 4.22 Consument heeft de offerte bewust geaccepteerd. De Commissie begrijpt dat het voor Consument vervelend is om aan het einde van de looptijd van de geldlening te worden geconfronteerd met een restschuld, maar oordeelt dat niet is komen vast te staan dat de Bank hier juridisch verwijtbaar heeft gehandeld en haar zorgplicht jegens Consument heeft geschonden.
- 4.23 Tijdens de hoorzitting heeft Consument geklaagd over de nieuwe rentevaste periode die per 30 september 2019 is ingegaan. Nu dit buiten de reikwijdte van deze klacht valt en in de bovenstaande beoordeling geen rol speelt, oordeelt de Commissie dat een en ander verder buiten beschouwing kan worden gelaten.

5. Beslissing

De Commissie beslist dat de Bank de door haar aan Consument berekende rente over het bedrag van de overkreditering (€ 2.959,13), moet terugbetalen aan Consument. Voor zover het bedrag van de overkreditering nog niet is afgelost, bepaalt de Commissie dat de Bank over het bedrag van € 2.959,13 verder geen rente in rekening mag brengen.

In artikel 2 van het Reglement van de Commissie van Beroep Financiële Dienstverlening is bepaald in welke gevallen beroep openstaat van bindende beslissingen van de Geschillencommissie Financiële Dienstverlening bij de Commissie van Beroep Financiële Dienstverlening. Daarbij geldt een termijn van zes weken na verzending van deze uitspraak. Op de website van Kifid vindt u praktische informatie over het instellen van beroep. Zie hiervoor www.kifid.nl/in-beroep-gaan-bij-kifid.

U kunt, binnen twee weken na de verzenddatum van deze uitspraak, bij de Voorzitter van de Geschillencommissie Financiële Dienstverlening schriftelijk een verzoek indienen tot herstel van kennelijke vergissingen in de uitspraak. U moet daarbij met name denken aan correctie van reken- of schrijffouten en verbetering van namen en data. De volledige procedure met de termijnen die daarbij in acht moeten worden genomen staat beschreven in artikel 40 van het Reglement.